

РЕШЕНИЕ

№ 7851

София, 28.06.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на шести юни в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НАТАЛИЯ МАРЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ПАПАЗОВА
НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ

при секретар Станка Ташкова
на прокурора

и с участието
изслуша
докладваното

от председателя: НАТАЛИЯ МАРЧЕВА
по адм. дело № 1987/2016. ☐

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл. 193, ал. 6 във връзка с чл. 187, ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Образувано е по жалба на П. И. М. – прокурор в Районна прокуратура - [населено място], срещу решения по т. 49.30.2 и 49.34 по протокол № 3 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 21.01.2016 г. Изтъква съображения, че извършваната проверка за него, без да е образувано досъдебно производство, не е основание да не бъде повишен в длъжност „прокурор“ в Софийска градска прокуратура. В решението на ВСС не било посочено какви качества не притежава за заемане на длъжността. Пзовава се на положително становище на КПЕПК и на високия успех, който е показал при събеседването, както и на комплексна оценка „много добра“ при проведената атестация. Счита, че липсват фактически и правни основания за постановения отказ, както и мотиви към същия. В тази връзка неправилно бил повишен следващия кандидат в класирането. Моли оспорените решения на ВСС да бъдат отменени, а преписката да му бъде върната за ново разглеждане.

Ответникът - Висш съдебен съвет, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Димитрова, изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа, че не са допуснати нарушения на конкурсната процедура и липсват отменителните основания по чл. 146 от АПК. Във връзка с образуваната проверка у кадровия орган на съдебната власт

възникнали основателни съмнения за притежаваните от жалбоподателя нравствени качества, а отказът да се образува досъдебно производство не бил влязъл в сила. Позовава се и на решение на на ВСС за образуване на дисциплинарно производство срещу М.. Иска се отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски.

Заинтересованата страна Д. В. М. – прокурор в Софийска районна прокуратура, не е взел отношение.

Върховният административен съд, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото, приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 187, ал. 1 ЗСВ. Жалбоподателят е участник в проведения конкурс за повишаване и преместване в длъжност "прокурор" в Софийска градска прокуратура, но не е бил повишен, което обосновава правният му интерес от търсената съдебна защита. Ето защо се приема, че жалбата е процесуално допустима.

Въз основа на събраните по делото доказателства и с оглед становищата на страните, съдът приема за установено следното:

От фактическа страна по делото се установява, че на основание чл. 189, ал. 1 във вр. с чл. 180 ЗСВ, с решение по т. 25.1 от протокол № 17 от 2. 04. 2015 г., ВСС е обявил конкурс за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване за заемане на 30 свободни длъжности за „прокурор“ в окръжните прокуратури, от които 15 свободни длъжности за Софийска градска прокуратура. Обявата е публикувана в ДВ, бр. 28 от 17.04.2015 г., във в. „Новинар“ от 17.04.2015 г. и на интернет страницата на ВСС на същата дата. По делото не се спори, че жалбоподателят и заинтересованата страна са подали документи за участие, съгласно изискванията на чл. 191, ал. 2 ЗСВ. КПА е извършила проверка на документите – чл. 191, ал. 3 ЗСВ, след което със свое решение по т. 11.1 от протокол № 30 от заседание, проведено на 02.06.2015 г., ги е допуснала до участие в конкурса. В съответствие с изискванията на чл. 191, ал. 5 ЗСВ, списъците на допуснатите и недопуснатите до участие кандидати са били обявени на 10.08.2015 г. на интернет страницата на ВСС. При спазване на разпоредбите на 189, ал. 4-8 ЗСВ, с решение по т. 4 от протокол № 29 от 28. 05. 2015 г., ВСС е одобрил конкурсна комисия от магистрати от апелативните прокуратури за провеждане на конкурса за окръжените прокуратури, а с допълнителна т. 47 от протокол № 52 от 22.10.2015 г., поради отвод по здравословни причини, са определени друг редовен член и резервен член. Конкурсната комисия е обявила на интернет страницата на ВСС датите от 02.11.2015 г. до 06.11.2015 г. и от 09.11.2015 г. до 13.11.2015 г. за събеседване. Конкурсът е проведен съгласно изискванията чл. 192, ал. 1 ЗСВ, като жалбоподателят и заинтересованата страна са получили обща оценка за притежаваните професионални

качества съответно 5.94 и 5.80 и съгласно обявеното от изпитната комисия класиране, публикувано на 13.11.2015 г., прокурор М. е преди прокурор М.. В изготвеното становище на Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията“ към ВСС по отношение на жалбоподателя е посочено, че в регистрите на Специализираното звено „Антикорупция“ при СГП се извършва проверка (пр. пр. № 9-180/2015 г. по описа на СЗА-СГП) във връзка с данни за извършено престъпление от общ характер. Но също така е посочено, че в Инспектората към ВСС срещу М. не са постъпвали основателни жалби и сигнали. В деловодната система на ВСС и по протоколите на КПЕПК не са открити подадени сигнали, жалби или извършени проверки от страна на Комисията. Срещу него няма образувани дисциплинарни производства. Не са постъпвали сигнали по ЗПУКИ и няма висящи производства, нито влязъл в сила акт по този закон. Не са констатирани несъответствия между подадените декларации до Сметната палата и имотното му състояние. С решение по т. 30.1 от протокол № 1 от заседание на Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията“ към ВСС, проведено на 11.01.2016 г., цитираната комисия е приела становище при обобщен извод, че П. И. М. – прокурор в Районна прокуратура - [населено място], спазва изискванията, регламентирани в Кодекса за етично поведение на българските магистрати и притежава необходимите нравствени качества, за да бъде преместен на длъжност „прокурор“ в окръжните прокуратури.

С решение по т. 34.1 от протокол № 1 от заседание на Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията“ към ВСС, проведено на 11.01.2016 г., цитираната комисия е изразила положително становище по отношение на прокурор Д. В. М..

С оглед разпоредбата на чл. 193, ал. 1 ЗСВ резултатите от класирането, заедно със становището на Комисия „Професионална етика и превенция на корупцията“ са изпратени на КПА, която със свое решение по т. Р-27 от протокол № 1 от 12.01.2016 г. е приела, че конкурсът е проведен законосъобразно, съгласно изискванията на ЗСВ и Правилата за провеждане на конкурси. С решение по т. 27.2 е предложила на ВСС да проведе гласуване по поредността на класирането, а по т. 27.2 е внесла предложението в заседанието на ВСС, насрочено за 14.01.2016 г. В предложението на КПА изрично е отбелязан случая с прокурор М.. Последвало е отлагане на разглеждането на предложението за повишаване в длъжност и преместване на класираните кандидати за длъжността „прокурор“ в окръжните прокуратури за 21.01.2016 г. – т. 49 от протокол № 2 от заседанието на ВСС, проведено на 20.01.2016 г.

От съдържанието на протокол № 3 от заседанието на Висшия съдебен

съвет, проведено на 21.01.2016 г. се установява, че относно кандидата П. М. са проведени нарочни разисквания, които са именно във връзка с предварителната проверка. Членът на ВСС Ясен Тодоров заявява, че решението на КПЕПК е взето с 6 на 3 гласа, поради информацията от прокуратурата. Към момента няма образувано досъдебно производство, но липсва и отказ за образуване на досъдебно производство. Ето защо повечето от членовете на комисията са решили, че акта на проверката е ирелевантен. Членът на ВСС - Магдалена Лазарова, задава въпрос относно практиката на ВСС в такива случаи, но не получава отговор. Членът на ВСС - Галя Георгиева, заявява, че ще гласува против предложението за повишаване на М., тъй като само когато няма съмнение относно моралните и професионалните качества на магистрата, следва да се извърши повишение. Членът на ВСС - Юлия Ковачева, застъпва теза, че при липсата на достатъчна информация относно проверката, не може да се вземе защитимо управленско решение. Без яснота по случая извод за липсата на качества, не може да бъде мотивиран. Членът на ВСС - Магдалена Лазарова, заявява, че ще гласува за преместването. Обосновава тезата си, че ако се създаде такъв прецедент, то всеки един кандидат, във всяка конкурсна процедура, може да бъде елиминиран чрез подаване на жалба срещу него и образуване на предварителна проверка. При проведеното явно гласуване с 8 гласа „за“, 2 „против“ и 7 „въздържали се“, т.е. при липса на квалифицирано мнозинство от 13 гласа по чл. 38, ал. 8 ЗСВ за предложеното повишение, се взема решението по т. 49.30.2, с което на основание чл. 193, ал. 5 във връзка с чл. 162, т. 3 ЗСВ, се отказва повишението на П. И. М. в длъжност „прокурор“ в Софийска градска прокуратура.

Решението на ВСС е постановено на 21.01.2016 г. Настоящият тричленен състав на Върховния административен съд изиска нарочна справка от Специализирано звено „Антикорупция“ при Софийска градска прокуратура относно движението преписка № 9-190/2015 г. В писмо от 03.05.2016 г. под същия номер е посочено, че на 13.01.2016 г. е постановен отказ да се образува досъдебно производство и материалите са изпратени на заместник на Главния прокурор за преценка на наличието на основания за търсене на дисциплинарна отговорност на прокурор П. М.. В писмото няма данни за проведено обжалване. Тезата на процесуалния представител на ВСС, че прокурорският акт, съдържащ отказ да се образува досъдебно производство не е влязъл в сила, не е подкрепена с доказателства.

От съдържанието на протокола на заседанието от 21.01.2016 г. във връзка с цитирания отговор се налага изводът, че при постановяване на

решението на ВСС е била нарушена нормата на чл. 35 АПК, изискваща административният акт да се издаде след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Неотносимо към преценката на ВСС, извършена на 21.01.2016 г. е и образуването с решение по т. 8. 1 от протокол № 17 от 07.04.2016 г. дисциплинарно производство, за което ответника не сочи доказателства, че е приключило.

Съгласно чл. 193, ал. 5 ЗСВ Висшият съдебен съвет с решение отказва назначаването на кандидат, за когото е установил, че не отговаря на изискванията по чл. 162 и 164 от същия закон.

Разпоредбата на чл. 162, т. 3 ЗСВ, на която също се е позовал органът по повишаването в длъжност, въвежда изискването кандидатът да притежава необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Кодекса за етично поведение на българските магистрати;

След като нормата на чл. 162, т. 3 ЗСВ налага преценка на нравствените и професионалните качества на кандидатите с оглед текстовете на Кодекса за етично поведение на българските магистрати, то в решението на ВСС следва да бъде посочено, кои от съдържащите се в този кодекс норми са били нарушени от М..В тази връзка в решението на ВСС липсват мотиви. Само наличието на проверка срещу магистрата, без да е образувано предварително производство, не означава задължително липса на нравствени качества, тъй като всеки може да бъде обект на такава проверка и съществено е до какви резултати е довела тя. Доказателствата по делото, обсъдени в тези мотиви, не сочат на липсата на предпоставките по чл. 162, т. 3 ЗСВ, която норма също е била нарушена.

Оспореното решение на ВСС по т. 49.30.2 от протокол № 3 от заседанието от 21.01.2016 г. е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила –чл. 35 АПК и чл. 34, ал. 3 ЗСВ (липсват мотиви относно нарушения на КЕПБМ), както и на нормата на чл. 162, т. 3 ЗСВ, което е основание за отмяната му и връщане на преписката на кадровия орган на съдебната власт за ново произнасяне.

Следва да бъде отменено и решението по т. 49.34, с което Д. В. М. – прокурор в Софийска районна прокуратура е повишен в длъжност „прокурор“ в Софийска градска прокуратура, на основание чл. 160 във връзка с чл. 193, ал. 3 ЗСВ, тъй като този магистрат е получил по-ниска обща оценка за притежаваните от кандидата професионални качества и е класиран след прокурор М..

Пред вид изхода по спора и с оглед направеното в съдебно заседание възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, на

основание чл. 143, ал. 1 АПК, в полза на жалбоподателя се присъжда сумата 310 лв., представляваща държавна такса 10 лв. и 300 лв. адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 6 във връзка с чл. 187, ал. 3 ЗСВ и чл. 172, ал. 3 АПК, Върховният административен съд, шесто отделение,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решения по т. 49.30.2 и 49.34 по протокол № 3 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 21.01.2016 г.

ВРЪЩА преписката на Висшия съдебен съвет за решаване на въпроса по същество с ново произнасяне.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет [населено място], [улица] да заплати на П. И. М. от [населено място], пл. „Съединение“ № 3, ет. 6 сумата 310 лв., представляваща разноски.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.